Prima instanță: Judecătoria Drochia (sediul Rîșcani), judecător: Stanislav Grosu
dosarul nr. 2a-993/22

C U R T E A D E A P E L B Ă L Ț I
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

28 martie 2023 mun. Bălţi

Instanța compusă din:
Președintele ședinței Adriana Garbuz
Judecători Andrian Ciobanu și Diana Stănilă
Grefier: Lilia Burlacu

examinând în ședință publică, apelul declarat de Sapaniuc Elena prin intermediul avocatului Tamara Plămădeală împotriva hotărârii judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, din 23 septembrie 2022,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Sapaniuc Elena către Moraru Stelian, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rezina, cu privire la decăderea din drepturi părintești,

constată:

Pretențiile reclamantului:

La data de 02 februarie 2022, Sapaniuc Elena a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Moraru Stelian, intervenienți accesorii: DASPF Rîșcani și DASPF Rezina, cu privire la decăderea din drepturi părintești.

În motivarea cererii de chemare în judecară reclamanta a indicat că, prin hotărârea judecătoriei Rezina din 17.02.2012, s-a dispus încasarea de la Moraru Stelian în beneficiul lui Moraru Angela pensie pentru întreținerea copiilor minori ***** și ***** în mărime de 1/3 cotă-parte din toate felurile de câștig lunar începând cu 16.01.2012 pînă la atingerea majoratului de către copii.

Ulterior, prin hotărârea judecătoriei Rezina din 24.05.2012 căsătoria a fost desfăcută și înregistrat divorțul la OSC Rezina prin actul de divorț nr. 68 din 25.05.2012, eliberat la 16.06.2012. După divorț, domiciliul copiilor a fost stabilit cu mama.

Susține că, la data de 18.10.2012 mama copiilor minori Moraru Angela a decedat, fapt înregistrat prin certificatul de deces DC-IV 1066330 din 26.10.2012, eliberat de OSC Rezina, iar copii au rămas la întreținerea bunicii sale Sapaniuc Elena.

Menționează că, după decesul mamei lor, copii au fost luați forțat de la domiciliul bunicii, de către tatăl copiilor în scopul de a se eschiva de la plata pensiei de întreținere. În anul 2014 copii au revenit la domiciliul bunicii - Sapaniuc Elena, și respectiv la 04.12.2015 prin dispoziția nr. 741, bunica Sapaniuc Elena a devenit tutorele copilului minor ***** a.n *****. Iar, la 03.10.2017 prin dispoziția nr. 104 a Primarului orașului Rezina, a fost instituită și tutela asupra copilului minor ***** a.n *****.

În perioada cât copilul ***** s-a aflat la întreținerea tatălui său, educarea și îngrijirea copilului a fost în detrimentul lui, a fost supus abuzurilor și pedepselor corporale, ca urmare a devenit un copil stresat psihologic, ba mai mult a devenit și un copil bolnav cu boli cronice, iar ulterior în urma stresului psihologic a devenit bolnav și de diabet.

De la momentul adoptării hotărîrii judecătorești din 2012, pîrîtul nu a achitat pensia de întreținere pentru copii. De pensie pentru pierderea întreținătorului acordată de către stat, nu beneficiază copii, ci tatăl copiilor.

Minorul ***** la orice discuție telefonică cu tatăl este stresat psihologic, amenințat cu pedepse corporale, și mereu plânge din cauza conflictului cu tata.

În atare împrejurări, deoarece pîrîtul s-a eschivat de la exercitarea obligațiunilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, a manifestat un comportament abuziv, insulte, maltratările de orice fel, discriminare, violență psihică și fizică, aplicarea pedepselor corporale, consideră că urmează a fi decăzut din drepturile părintești.

Totodată, susține reclamanta că, legătura dintre părinte-copil trebuie să fie una pozitivă, echilibrată și să crească progresiv, care este menită să atragă fericirea, liniștea și zâmbete copiilor. Dacă părinți își cresc copii cu dragoste, căldură, grijă și multă răbdare atunci aceștia vor crește ulterior ca maturi responsabili, sănătoși și cu mulă ambiție. Educația este un moment foarte esențial în creșterea unui copil educat și responsabil, însă pârâtul se eschivează și de la educația și comunicarea cu copii săi.

Astfel, în temeiul art. 67 lit. a), c) și d) Codul Familiei, Sapaniuc Elena solicită să fie decăzut pârâtul Moraru Stelian din drepturile părintești asupra copiilor minori ***** a.n. ********** și ***** a.n. *****

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 23 septembrie 2022, s-a încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta Sapaniuc Elena către Moraru Stelian, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rezina, cu privire la decăderea din drepturi părintești, *în latura pretențiilor referitoare la decăderea pîrîtului* Moraru Stelian *din drepturi părintești față de copilul minor *****, în legătură cu renunțul reclamantei la* această pretenție.

Prin hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 23 septembrie 2022, cererea de chemare în judecată înaintată de Sapaniuc Elena către Moraru Stelian, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rezina, cu privire la decăderea din drepturi părintești, *în latura pretențiilor referitor la decăderea pârâtului Moraru Stelian din drepturi părintești față de copilul minor ***** s*-a respins, ca fiind neîntemeiată.

- S-a încasat de la Sapaniuc Elena în beneficiul pârâtului Moraru Stelian, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5000 de lei și cheltuielile de transport în mărime de 634,30 lei.

Solicitarea şi argumentele apelanților:

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărîrii judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 23 septembrie 2022, Sapaniuc Elena prin intermediul avocatului Tamara Plămădeală la data de 28 septembrie 2022, a contestat-o cu apel, solicitînd casarea integrală a hotărîrii, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată a lui Sapaniuc Elena către Moraru Stelian cu privire la decăderea pîrîtului din drepturi părintești față de copilul minor *****.

În motivarea apelului a invocat că, soluția instanței de fond ar fi una neîntemeiată, motiv pentru care aceasta urmează de a fi casată. Or, instanța de judecată a respins cererea de chemare în judecată pe motivul insuficienței de probe, cu toate că a fost prezentat cu titlu de probă avizul nr. 443 din 06.06.2022 emis de Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, la fel Raportul de evaluare psihologică a minorului ***** precum și ordonanța de protecție din 08.02.2022 emis de judecătoria Orhei, sediul Rezina.

Comunică apelanta că, în opinia instanței de judecată, avizul emis de Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina ar fi o probă cu caracter pur formal, iar raportul de evaluare psihologică nu ar conține careva date care ar putea

servi pentru verificarea autenticității acestuia, iar ordonanța de protecție ar conține protecția civilă de urgență. Aici apelanta accentuează că instanța de judecată nu a motivat în hotărârea sa din ce considerente aceste probe sunt calificate în așa mod și sunt insuficiente pentru decăderea din drepturi părintești.

Mai susține apelanta că, ordonanța de protecție chiar dacă are un caracter de protecție civilă, aceasta a fost eliberată în urma unor acțiuni de violență psihologică față de copil, iar în asemenea situație, instanța de fond a interpretat în mod eronat probele prezentate.

Apelanta îți exprimă dezacordul cu opina instanței de fond referitor temeinicia avizului DASPF Rîșcani prin care s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată; or, DASPF Rîșcani nu a întreprins careva acțiuni de comunicare cu copilul *****, să asculte poziția acestuia, să constate din ce considerente solicită minorului decăderea din drepturi părintești a tatălui său, să consulte dosarul personal a copilului minor, să inițieze o evaluare psihologică a copilului. Consideră că o autoritate tutelară, care nu consultă opinia copilului, și susține opinia tatălui, nu acționează în interesele copilului și a legii, dar manifestă o atitudine neglijentă din partea autorității tutelare.

Mai mult ca atât, consideră apelanta că, instanța de judecată nu a acționat în interesul copilului și în urma audierii copilului minor în vârstă de 16 ani, a ignorat opinia acestuia deși, potrivit art. 54 Codul Familiei, copilul are dreptul să-și exprime opinia în soluționarea în familie a problemelor care îi ating interesele și să fie audiat în cadrul dezbaterilor judiciare sau administrative. De opinia copilului care a atins vârsta de 10 ani se va ține cont în mod obligatoriu dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Comunică apelanta că, copilul minor ***** a declarat în instanța de judecată că dorește ca tatăl său să fie decăzuți din drepturi părintești, deoarece este supus în permanență unor acte de violență fizică și psihologică. Nu are grijă de el, de sănătatea sa, iar pensia de întreținere o folosește tatăl său în interesele sale personale. De el având grijă bunica.

Mai susține apelanta că, instanța de judecată nici nu a luat în calcul faptul că în urma actelor de violență, față de copilul minor *****, prin dispoziția nr. 6 AB din 01.04.2022 a fost instituită tutela și numit tutore - bunica Sapaniuc Elena.

Consideră apelanta că prin soluția instanței de fond s-a încălcat dreptul copilului minor ***** la accesul liber la justiție, garantat de art. 20 din Constituției precum și de art. 6 CEDO. Instanța de judecată a apreciat probele după intima ei convingere însă în acest nu s-a condus de lege, și nu a cercetat nemijlocit, direct și obiectiv probele prezentate.

Instanța nu a ținut cont de legătura dintre părinte și copil, care trebuie să fie una pozitivă, echilibrată și să crească progresiv, care este menită să atragă fericirea, liniștea și zâmbete copiilor. Dacă părinți își cresc copii cu dragoste, căldură, grijă și multă răbdare atunci aceștia vor crește ulterior ca maturi responsabili, sănătoși și cu mulă ambiție. Educația este un moment foarte esențial în creșterea unui copil educat și responsabil, însă pârâtul se eschivează și de la educația și comunicarea cu copii săi.

Accentuează că pârâtul face abuz de drepturile sale părintești, deseori recurge la violențe, ceea ce este o metodă foarte rea în creșterea și educarea unui copil. Punerea în primejdie a stării de sănătate sau a dezvoltării fizice a copilului, prin fapte de exercitare a drepturilor părintești, prin punerea abuzivă ori prin abateri grave în îndeplinirea îndatoririlor de părinte, este unul din motivele care atrage decăderea din drepturi părintești.

Totodată apelanta remarcă că, potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicații copii minori îi reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesul superior al copilului. Instanțele de judecată vor soluționa cauzele civile privind decăderea din drepturi părintești prin prisma principiului enunțat, având în vedere că soluționarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale și în termen rezonabil ar constitui în sine o garanție de protecție a interesului superior al copilului, cât și a familie.

Consideră apelanta că hotărârea instanței de fond este una neîntemeiată, care nu este în interesul superior al copilului, iar instanța nu a luat, deși trebuia să ia în considerație, în mod obligatoriu, opinia copilului audiat în ședință de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 ianuarie 2023, cererii de apel preliminare înaintate de Sapaniuc Elena prin intermediul avocatului său Tamara Plămădeală, nu i s-a dat curs. S-a acordat termen apelantei pentru prezentarea apelului nemotivat, depus la data de 29 septembrie 2022, cu semnătura olografă sau omologă, precum și pentru prezentarea dovezi de plată a taxei de stat în mărime de 75 lei.

La data de 19 ianuarie 2023, apelanta Sapaniuc Elena prin intermediul avocatului său Tamara Plămădeală a înlăturat neajunsurile stabilite prin încheierea din 04.01.2023, prezentând instanței de apel cererea de apel nemotivată semnată de avocatului Tamara Plămădeală și dovada de plată a taxei de stat (f.d. 146, 147, 148).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2023, cererea de apel formulată de Sapaniuc Elena prin intermediul avocatului Tamara Plămădeală a fost acceptată spre examinare.

Poziția participanților la proces.

În cadrul ședinței instanței de apel apelanta Sapaniuc Elena împreună cu avocatul său Tamara Plămădeală a susținut integral cererea de apel și au solicitat admiterea acesteia pe motivele de drept și de fapt indicate.

Suplimentar apelanta Sapaniuc Elena a declarat că, la data de 01 februarie 2022 a fost depusă o cerere la Inspectoratul de Poliției Rezina, în urma căreia a fost emisă ordonanța de protecție în favoarea minorului ***** contra agresiunii tatălui său – Moraru Stelian.

Susține că, din vara anului 2014 copiii se află în grija ei. Din anul 2014 copilul ***** comunica cu tatăl său, periodic în timpul vacanței copilul se afla la tată. În perioada aflării copilului cu tata acesta este supus violenței. Violențele sînt aplicate și pentru simplu motiv că copilul nu răspunde la întrebările oferite de tata în modalitatea în care acesta dorește. Copilul era pedepsit pentru orice. Violența se manifesta prin aplicarea unor lovituri la cap. Datorită acestor lovituri, s-a văzut nevoită să se adreseze la medic pentru acordarea unui tratament. La fel, din cauza acțiunilor tatălui, copilul este supus unui stres foarte mare, care și pînă la moment are consecințe. Copilul din cauza acestui stres a devenit bolnav de boli cronice, cum ar fi: diabet zaharat, „psoriaz”.

A precizat că atitudinea violentă a tatălui se manifestă doar în raport cu fiul *****, pe cînd atârnarea lui față de Sabina este una mai bună, copilul nu este bătut deoarece aceasta îi semănă leit cu el. Consideră că băiatul îi semănă leit mamei sale și de aceea era maltratat de tata.

Susține apelanta că tata trebuie să fie decăzut din drepturi deoarece acesta nu manifestă nici un interes în creșterea și educarea sa, iar pensia de întreținere pe care ***** a primea în legătură cu decesul mamei sale era primită de Moraru Stelian și folosită în interesele personale. La copii nu cumpăra nimic. Tata nu-și îndeplinea obligațiunile sale părintești. În perioada aflării copilului la școală, tata niciodată nu s-a interesat despre soarta lui, nu a comunicat cu nici un profesor. Nici nu-l apăra, din contra îl umilea în fața tuturor, numindu-l cu cuvinte „prost” „ nebun” sau „bou”. Susține că, tata niciodată nu ținea cont de opinia copilului, chiar dacă copii nu doreau să plece cu el în vacanța de vară acesta venea și îi lua. Odată când pîrîtul a sunat că vine să ia copii a anunțat și Direcția asistența socială și poliția. Băiatul de când nu comunică cu tatăl său a devenit mai calm, mai liniștit, i-

a dispărut frica acum comunică și cu alți copii. Băiatul categoric nu vrea să comunice cu tatăl său. Din aceste considerente solicită decăderea lui Moraru Stelian din drepturile părintești asupra copilului minor *****.

Avocatul apelantei Sapaniuc Elena - Tamara Plămădeală în ședința instanței de apel susținut integral cererea de apel și a solicitat să fie admisă integral, cu casarea hotărârii instanței de fond și cu emiterea unei hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată, în sensul formulat, să fie admisă integral. Susține că instanța de judecată la adoptarea soluției sale nu a ținut cont de declarațiile copilului minor făcute în cadrul ședinței de judecată care a comunicat instanței despre comportamentul abuziv al tatălui său față de el. Totodată copilul a declarat că, deși se afla la întreținerea bunicii sale, pensia de întreținere era primită de tata și o folosea în interesele sale proprii. Totodată băiatul a menționat că, nu dorește să comunice cu tatăl său deoarece în permanență este înjosit și speriat de acesta. Băiatul după comunicare cu tata este supus unei violențe verbale și psihice. La materiale cauzei fiind prezentată evaluarea psihologică a copilului unde este descrisă această stare emoțională pe larg.

La întrebările instanței avocatul a mai declarat că, după divorțul părinților din 17 februarie 2012 copii au rămas să locuiască cu mama. Ulterior, mama a decedat și copii au fost luați de tata. Timp de un an copii au domiciliat cu tata, după care tata a adus copii la bunica. Din anul 2014 copii s-au aflat la întreținerea, îngrijirea și educarea bunicii.

Susține că temei de decădere din drepturi părintești constituie aplicarea violenței față de copil, și anume a violenței fizice și violenței psihologice. Tata nu are nici un atașament față de feciorul său. Cînd l-a bătut, a fost aplicată ordonanța de protecție. De atunci copilul nu mai comunică cu tatăl său, respectiv a început a dispărea stresul care-l avea din discuții cu tatăl, a devenit mai comunicabil.

Totodată, avocatul a mai menționat că, copii beneficiau de pensia de întreținere ca urmare a decesului mamei lor. Tata primea această pensie și o folosea pentru interesele sale. La moment pensia de întreținere ca urmare a decesul întreținătorului, o primește bunica, deoarece aceasta deține tutela asupra copilului.

Consideră avocatul că în cazul în care tata va fi decăzut din drepturile părintești, la copil va dispărea frica.

Totodată, avocatul apelantei a declarat că, necesitatea instituirii tutelei a fost din considerentul că copii au fost abandonați de tată. Acesta, înainte de începerea anului școlar, vine și lasă copii la bunica.

Intimatul Moraru Stelian în ședința instanței de apel fiind reprezentat de avocatul Sergiu Beșliu, a pledat pentru respingere apelului cu menținerea hotărîrii

instanței de fond. Suplimentar acest a declarat că, conform datelor din buletinul de identitate, viza de domiciliul a intimatului este în r-ul Rîșcani s. Reteni.

Referitor la pensia de întreținere stabilită ca urmare a decesul mamei copiilor, avocatul a menționat că reclamantul nu a prezentat nici o probă care ar confirma că această pensie a fost folosită de intimat în interesul său personal. La moment nu cunoaște cine primește pensia de întreținere stabilită ca urmare a decesul mamei. De asemenea avocatul nu cunoaște de când copiii se află la întreținerea bunicii sale.

Referitor la pensia de întreținere încasată de instanța de judecată, de asemenea reclamanta nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că într-adevăr intimatul nu executat această hotărâre. Susține că, tata contribuia la întreținerea copiilor prin procurarea produselor alimentare și haine. Copiilor le-a fost procurat de către tată, telefoane. Dovada acestor fapte nu le poate prezenta. Consideră că o dată ce reclamanta a înaintat o acțiune era în sarcina acesteia de a prezenta probe care ar confirma că tata nu participă cu nimic la întreținerea copiilor.

Referitor la abuzul de drepturi părintești invocat de apelanta acesta a indicat că, nu a fost prezentat de reclamată nici o probă în acest sens. Mai mult ca atât, consideră acest argument este neîntemeiat, deoarece abuzul din drepturile părintești se exprimă prin exercitarea acestor drepturi în detrimentul copiilor sau prin crearea cărorva obstacole în procesul de instruire, antrenarea copilului în acțiuni criminale, impunerea copilului la consumul băuturilor alcoolice, sau a substanțelor stupefiante. Susține avocatul că nu există nici o hotărâre de condamnare a părintelui pe abuzul de drepturi părintești. Prin urmare, consideră că și acest argument are un conținut declarativ.

Susține avocatul că în ordonanța de protecție nu există nimic menționat despre faptul aplicării violenței fizice față de copil de către tată. În acea ordonanță este vorba de violență psihică, precum că tata a vorbit violent pe telefon cu copilul său. Aici avocatul menționează că tata l-a sunat pe ***** și l-a întrebat care sunt planurile sale pe viitor și dacă dorește să vină la studii la Chișinău sau nu. Această discuție a stat la baza emiterii ordonanței de protecție. Ordonanța de protecție a fost contestată, însă Curtea de Apel Chișinău a menținut încheierea de protecție. În opinia avocatului această ordonanță nu constituie temei inerent de a-l decade pe Moraru Stelian din drepturi părintești.

Totodată a menționat că copil ***** categoric nu dorește să locuiască cu bunica. De aceea, la acest capăt de cerere, reclamanta a renunțat.

Referitor la aplicarea violenței și fotografiilor prezentate în acest sens a menționat că, ordonanța de protecție nu indică vreo careva violență fizică aplicată

față de copil, iar fotografiile prezentate nu confirmă că a fost aplicat careva violență de tată față de copii și în ce circumstanțe aceste poze au fost făcute, precum și dacă copilul din poză este ***** sau nu. Astfel, solicită ca instanța de judecată să de-a o apreciere critică acestor probe. Referitor la starea de sănătate precară a copilului, avocatul a menționat că de către apelant nu a fost prezentată nici o probă în acest sens. Prin urmare și acest argument are un conținut declarativ.

În asemenea circumstanțe consideră atât cerere de chemare în judecată cât și cererea de apel are un conținut declarativ și corect instanța de fond a respins acțiunea reclamantei.

*Minorul ***** născut la **********, audiat în şedinţa instanţei de apel în prezența pedagogului, a explicat* că, locuiește cu bunica în ***** str. Trandafirilor 2 și este elev în clasa 10 la *****.

A menționat că, tata îl influențează negativ, găsește mereu motiv de a striga la el. Astfel, tata putea să-i ofere diferite întrebări indecente și dacă nu primea răspunsul dorit, îl pălea peste cap.

Referitor la pozele anexate la dosar, a precizat că în imagine este el și că leziunea evidentă de pe spate îi aparține; el a fost bătut de tatăl său vara trecută cu un cablu, pentru faptul ca s-a dus cu bicicleta după două verișoare de ale sale. Pozele au fost făcute de sora sa Sabina.

În timpul discuțiilor telefonice, tata îl numește în tot felul ca ”debil” sau „bou” . Susține că îi este frică de tată. Despre faptul că a fost lovit de tată, cunosc și profesorii. Cu sora comunică rar și se află în relații bune.

Susține că hainele pe care le are sunt procurate de bunica. Pentru el bunica reprezintă persoana care-i suflă încredere. Cu bunica poate discuta orice problemă.

Cu tata, ultima dată a comunicat înainte de pronunțarea hotărârii. Faptul că nu comunică cu tata nu-l afectează emoțional. Frica față de tata persistă, se teme că acesta poate să apară în orice moment în viața lui.

Intervenienții accesorii: DASPF Rîșcani și DASPF Rezina la ședința judiciară în instanța de apel nu s-au prezentat. La data de 14 martie 2023 prin intermediul poștei electronice DASPF Rîșcani a expediat în adresa Curții de Apel o cerere de examinare cauzei în lipsa sa (f.d. 155-156).

În conformitate cu dispozițiile art.379 alin.2 Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa părților neprezente.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul consideră necesar să admită apelul reieșind din următoarele considerente:

În conformitate cu art.362 alin.1 CPC, Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul constată că dispozitivul hotărîrii a fost pronunțat la 23 septembrie 2022, iar Sapaniuc Elena prin intermediul avocatul său Tamara Plămădeală a declarat apel la data de 28 septembrie 2022; prin urmare, Colegiul Civil reține că apelanta s-a încadrat în termenul prevăzut de art. 362 alin.1 CPC pentru depunerea apelului.

În conformitate cu art.385 lit. c) CPC, Instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărîre.

Articolul 386 alin.1 Cod de procedură civilă prevede că hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În corespundere cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În baza art. 121 din Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace

probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În acord cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Norma cuprinsă la art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabileşte că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Iar norma consacrată la art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Din conţinutul celor relatate, Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă din dispoziţiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Actele cauzei certifică faptul din relația de căsătorie a lui Moraru Angela și Moraru Stelian, la data de ********** s-a născut feciorul *****, fapt ce rezultă din certificatul de naștere nr. *****, iar la data de 17.07.***** s-a născut fiica *****, fapt ce rezultă din certificatul de naștere nr. *****(f.d. 9-10).

Prin hotărârea judecătoriei Rezina din 17 februarie 2012, s-a încasat de la Moraru Stelian, în beneficiul lui Moraru Angela pensia de întreținere a copiilor minori ***** a.n. ********** și ***** a.n. ***** în mărime de 1/3 din toate felurile de cîștig lunar începând cu data de 16.01.2012 pînă la atingerea majoratului de către copii. (f.d. 12).

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că, prin hotărârea judecătoriei Rezina din 24 mai 2012 căsătoria încheiată între Moraru Angela și Moraru Stelian a fost desfăcută. Divorțul fiind înregistrat la Oficiul Stării Civile Rezina, iar în acest sens fiind emis actul de divorț nr. 68 din 25.05.2012, eliberat la data de 16.06.2021. După divorț domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama lor - Moraru Angela.

Actele cauzei mai atestă că, la data de 18 octombrie 2012, mama copiilor minori ***** a.n. ********** și ***** a.n. *****- Moraru Angela a decedat, fapt ce rezultă din certificatul de deces DC-IV 1066330 din 26.10.2012 eliberat de OSC Rezina (f.d. 11).

În ședința instanței de apel s-a mai constatat că după decesul lui Moraru Angela (mama copiilor), copiii minori ***** a.n. ********** și ***** a.n. 17.06.***** au rămas să locuiască cu bunica lor de pe linie maternă - Sapaniuc Elena. Ulterior, tatăl biologic al copiilor minori ***** și *****, - Moraru Stelian i-a luat forțat de la domiciliul bunicii - Sapaniuc Elena. În anul 2014 copii minori ***** și ***** au revenit la domiciliul bunicii sale - Sapaniuc Elena. La rîndul său, Moraru Stelian (tatăl copiilor) periodic îi ia la domiciliul său, inclusiv pe perioada de vară.

La data de 01.02.2022 Sapaniuc Elena (bunica copiilor, cu care aceștia locuiesc) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată și a solicitat decăderea lui Moraru Stelian din drepturile părintești față de copii minori ***** a.n. ********** și ***** a.n. *****

Prin încheierea judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 23 septembrie 2022, s-a admis renunțul reclamantei Sapaniuc Elena la capătul de cerere referitoare la decăderea lui Moraru Stelian din drepturile părintești față de copilul minor ***** și în latura dată, procesul s-a încetat (f.d. 109).

Prin hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 23 septembrie 2022, cererea de chemare în judecată formulată de Sapaniuc Elena – în latura pretențiilor formulate împotriva lui Moraru Stelian de decădere a acestuia din drepturile părintești față de minorul *****, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, Sapaniuc Elena prin intermediul avocatului său Tamara Plămădeală a contestat-o cu apel (f.d. 122 – 123 și 146-147), solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi soluții prin care Stelian Moraru să fie decăzut din drepturile părintești față de copilul minor *****.

În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.1,2 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Iar alin.6 din art.373 Cod de procedură civilă statuiază că apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

În speță, Colegiul Civil notează că obiectul juridic litigios constituie decăderea tatălui din drepturi părintești.

Totodată, Colegiul Civil notează că sancțiunea decăderii din drepturi părintești, reglementată de Codul familiei, reprezintă cea mai severă măsură din dreptul familiei.

Prin drepturile părintești, de care părinții pot fi decăzuți, se subînțeleg drepturile pe care părinții le au asupra copilului pînă la atingerea majoratului acestuia sau obținerii capacității depline de exercițiu, şi sunt legate de educația, de dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor.

În speță, Colegiul civil reține că, principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui – o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o. Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Conform art.68 alin.1 și 2 Codul familiei, decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească. Acţiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială.

Deci, temeiurile de decădere din drepturi părintești sunt stipulate la art.67 Codul familiei şi anume: părinții pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă:

a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere;

b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părintești;

d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;

e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului;

f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;

g) au săvîrşit infracțiuni premeditate contra vieţii şi sănătății copiilor sau a soțului; precum şi

h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Din conținutul normelor legale citate, rezultă că părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești numai în anumite cazuri expres prevăzute de norma legală. În sensul art. 67 Codul familiei, se va ține cont de faptul că decăderea din drepturile părintești constituie o sancțiune care poate fi aplicată faţă de părinții care din culpă gravă nu-şi îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești. Totodată, decăderea din drepturile părintești conform art.67 Codul familiei constituie cea mai gravă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru greşita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte; această sancțiune se aplică în situații excepționale, când nu mai există nici o perspectivă de remediere a relațiilor dintre părinte și copil, când aceste relații pun în pericol sporit copilul, sau îi creează obstacole serioase în dezvoltarea psihică și fizică a copilului.

Având în vedere faptul că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, ea necesită a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinții ce nu-şi onorează obligațiile, nu au nici un efect (ex. preîntâmpinarea părinților, atragerea la răspundere contravențională a părinților conform art. 63 CCo).

În ședința instanței de apel s-a stabilit cu certitudine că, reclamanta Sapaniuc Elena pretinde la decăderea lui Moraru Stelian din drepturile părintești asupra copilului minor ***** a.n. **********, în baza prevederilor art. 67 lit. a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; c) fac abuz de drepturile părintești și d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului.

În ședința instanței de apel s-a stabilit cu certitudine că, potrivit raportului de evaluare psihologică, efectuat în perioada 17.01.2022-04.02.2022, copilul minor ***** se simte bine și în siguranță cu bunica pe linia mamei, se observă un atașament și afecțiune între bunica și copil. Copilul își iubește mult sora și se ajută reciproc. Băiatul nu dorește să vorbească despre tatăl său biologic, motivând că el nu-l iubește și că îl agresează fizic, la fel este foarte brutal cu bunica pe linia mamei. ***** plânge și zice că nu vrea să plece la tata și că vrea să meargă la școală la Rezina, are planuri de viitor bine determinate. Bunica se arată îngrijorată de copil, manifestă dragoste și atașament. Își dorește mult un viitor frumos pentru copil îl ajută și ghidează în activitățile sale zilnice (f.d. 21-22) .

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 08 februarie 2022, a fost emisă ordonanța de protecție în favoarea minorului *****, de la acțiunile agresive a tatălui Moraru Stelian pe un termen de 60 de zile, din momentul pronunțării. Totodată s-a obligat Moraru Stelian să stea departe de locul aflării victimei minorului *****, a.n. **********, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei excluzând orice contact vizual cu acesta. La fel, a fost obligat Moraru Stelian să nu contacteze cu victima minoră *****a, a.n. *****, personal sau prin persoane terțe, telefonic sau prin utilizarea tehnologiilor informaționale.

În fapta agresorului Moraru Stelian, judecătoria Orhei, sediul Rezina a reținut că în privința minorului ***** există pericol real asupra vieții și sănătății acestuia, iar spre înlăturarea acestui pericol sînt necesare măsuri de protecție. Or, vizibil copilul este înfricoșat; în ședința de judecată a simțit dispreț și frică față de tatăl biologic - Moraru Stelian.

Totodată, judecătoria Orhei, sediul Rezina, în încheierea din 08.02.2022 a reținut drept probă raportul de evaluare psihologică, efectuat în perioada 17.01.2022-04.02.2022 (f.d. 77-79).

Pornind de la prevederile art. 123 alin. 2 a Codului de procedură civilă, care prescrie: *faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane,* Colegiul reține că faptele constatate de judecătoria Orhei, sediul Rezina, în încheierea din 08 februarie 2022 în ce privește acțiunile agresive ale lui Moraru Stelian ca tată, manifestate în raport cu feciorul său ***** nu se mai cer a fi dovedite din nou, ele dispunînd de autoritate a lucrului judecat; la fel și raportul de evaluare psihologică menționat mai sus (reținut de judecătoria Orhei ca probă) de unde se distinge că tatăl Moraru Stelian își agresează fizic feciorul *****.

Colegiul reține aici și explicațiile minorului *****, care a fost audiat în ședința instanței de apel. Or, conform art. 54 a Codului familiei, *copilul are dreptul să-şi exprime opinia la soluţionarea în familie a problemelor care îi ating interesele şi să fie audiat în cursul dezbaterilor judiciare sau administrative. De opinia copilului se ţine cont în mod obligatoriu, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate, dacă aceasta nu contravine intereselor copilului.*

Astfel, minorul a explicat că tata îl influențează negativ, găsește mereu motive de a striga la el. Or, la întrebările tatei, chiar dacă sînt indecente, în caz că nu primește răspunsul dorit, îl lovește peste cap. În timpul discuțiilor telefonice, tata îl numește în tot felul ca ”debil” sau „bou”. Susține că îi este frică de tată.

Comunicările cu tata îl afectează emoțional. Frica față de tata persistă, se teme că acesta poate să apară în orice moment în viața lui.

Colegiul mai reține că la materialele cauzei există anexată o imprimare foto (f.d. 19), unde se evidențiază faptul prezenței unor vătămări corporale. Cu referire la această fotografie, minorul ***** a explicat că pe fotografie este chiar el și vătămările corporale îi aparțin. Ele au fost aplicate de către tatăl său cu un cablu și fotografia a fost imprimată de sora sa Sabina.

Aici Colegiul Civil mai consideră necesar de a remarca că, conform art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 29 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 2 septembrie 1990), statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, ***că această separare este în interesul suprem al copilului***.

Articolul 18 alin. (1) al Convenţiei internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care declară că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă, înainte de orice, după interesul superior al copilului.

La fel, potrivit art. 3 alin. (1) din această Convenţie, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, ***interesele copilului vor prevala.***

Raportând normele citate supra la prezenta speță, instanța de apel reține ca fiind întemeiată solicitarea reclamantei/apelante Sapaniuc Elena privind decăderea lui Moraru Stelian din drepturi părintești asupra copilului minor ***** a.n. **********, ținându-se cont de interesul superior al copilului, or după cum s-a constatat în ședința instanței de apel, Moraru Stelian manifestă un comportament agresiv față de feciorul său *****, situație care trebuie curmată în scopul de a proteja viața, sănătatea și creșterea armonioasă a copilului.

Deci, probatoriul menționat mai sus stabilește cu certitudini temeiul de decădere a lui Moraru Stelian din drepturile părintești – ***lit. d) a art. 67 Codul familiei – comportarea cu cruzime faţă de copil, prin aplicarea violenţei fizice și psihice.***

Relevanță prezintă situației de caz și avizul autorității tutelare – DASPF Rezina nr. 443 din 06.06.2022, care acceptă posibilitatea decăderii din drepturi părintești a lui Moraru Stelian, față de copii săi minori ***** a.n. ********** și ***** a.n. ***** Această concluzie s-a axat pe faptul că, după decesul mamei copiilor, în perioada când copilul minor ***** se afla la întreținerea tatălui biologic, a fost supus abuzurilor și pedepselor corporale ca urmare devenind un copil stresat psihologic, bolnav de boli cronice și cu diabet zaharat. În anul 2014 copii minori ***** și ***** au revenit din nou la domiciliul bunicii sale Sapaniuc Elena (f.d. 64-65).

Avizul prezentat de DASPF Rîșcani nr. 840 din 16.09.2022, care prezintă inoportunitatea decăderii intimatului din drepturile părintești, Colegiul îl va aprecia critic, dat fiind faptul că este contrar materialelor cauzei și în detrimentul intereselor minorului *****; de altfel, din aviz nu rezultă că autoritatea tutelară respectivă a clarificat poziția copiilor, inclusiv a minorului ***** (f.d. 87).

Colegiul nu va constata întrunirea la caz a situațiilor de decădere din drepturile părintești a intimatului prevăzute la lit. a) și c) a art. 67 Codul familiei, adică: eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere; abuzul de drepturile părinteşti. Or, nu s-a constatat o eschivare cu rea-voință a intimatului Moraru Stelian de la exercitarea drepturilor părintești, la fel și nici întreprinderea măsurilor legale din partea creditorului în vederea onorării de către intimat a obligațiilor sale părintești. La fel, nu s-a constatat exercitarea de către intimat a drepturilor părintești contrar intereselor copilului, cum ar fi: crearea unor obstacole în procesul de instruire a copilului, antrenarea copilului în acțiuni criminale, inițierea consumului de băuturi alcoolice, folosirea substanțelor stupefiante și psihotrope, practicare de jocuri de noroc, cerșitul sau alte acte ilicite.

Deci, în condițiile în care s-a stabilit cu certitudine că, copilul minor ***** este supus violenței din partea tatălui său – Moraru Stelian, odată ce grija, ocrotirea părintească și întreținerea copilului minor ***** s-a dovedit a fi oferită de bunica copilului de pe line maternă - Sapaniuc Elena (în lipsa mamei care a decedat), care a și acționat în interesul superior al copilului spre a cere protecție prin intermediul instanței de judecată și a-l decade pe intimat ca tată din drepturile părintești față de *****, Colegiul Civil consideră că cererea de apel formulată de Sapaniuc Elena este una întemeiată și urmează de a fi admisă integral, cu decăderea din drepturile părintești ale lui Moraru Stelian față de copilul său minor ***** a.n. **********.

La rîndul său, intimatul Moraru Stelian nu a probat instanței faptul că dînsul ar fi urmat sau urmează în continuare, un oarecare tratament de reabilitare a

comportamentului său violent, astfel încît să nu fie incidentă momentului această decădere.

Distinct de cele relatate mai sus, instanța de apel va remarca că, oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață decent pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinților sau ocrotitorului legal îi revine responsabilitatea de a asigura un climat favorabil creșterii și dezvoltării armonioase acestuia. Acest climat trebuie să fie liber de orice violență, indiferent de tipul și intensitatea ei.

Dat fiind faptul că situația cazului indică asupra prezenței în viața minorului ***** a violenței admise din partea tatălui acestuia, se impune admiterea acțiunii formulate de Sapaniuc Elena în interesele minorului, cu decăderea din drepturile părintești a lui Moraru Stelian în raport cu acest copil; iar, datorită faptului că instanța de fond a luat o altă soluție contrar celor constatate și probatoriului analizat, Colegiul va casa hotărîrea primei instanțe, admițînd apelul lui Sapaniuc Elena și va emite o nouă hotărîre de admitere a acțiunii (în latura solicitată).

Dat fiind faptul că apelul lui Sapaniuc Elena necesită a fi admis, ei urmează a i se compensa din contul intimatului cheltuielile de judecată, or, conform art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Iar potrivit prevederilor art. 96 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Conform al. (1^1) cheltuielile menționate la al. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Ținând cont de prevederile enunțate mai sus, Colegiul Civil consideră necesar de încasat din contul lui Moraru Stelian în beneficiul lui Sapaniuc Elena cheltuielile de judecată în sumă de 1975 lei, care constituie cheltuieli de transport necesare în vederea prezentării în instanță a apelantei și avocatului ei (art. 90 lit. d) CPC), bonurile de achitare a deplasării fiind anexate la dosar – f.d. 73-75, 98).

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. c), art. 389, 390 CPC, Colegiul civil

d e c i d e :

Cererea de apel se admite.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, din 23 septembrie 2022, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Sapaniuc Elena către Moraru Stelian, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rezina, cu privire la decăderea din drepturi părintești, și se pronunță o nouă hotărâre după cum urmează:

Se admite cererea de chemare în judecată formulată de Sapaniuc Elena către Moraru Stelian, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rezina, cu privire la decăderea din drepturi părintești.

Se decade din drepturile părintești Moraru Stelian față de copilul său minor *****, născut la **********.

Se încasează de la Moraru Stelian în beneficiul lui Sapaniuc Elena, cheltuieli de judecată în sumă de 1975 (una mie nouă sute șaptezeci și cinci) lei.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
Judecătorul Adriana Garbuz

Judecătorii Andrian Ciobanu

Diana Stănilă